

Sygn. akt **I ACa 1533/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: **SSA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga**

Sędziowie: **SSA Ewa Staniszevska /spr./**

SSA Jacek Nowicki

Protokolant: **st.sekr.sąd. Kinga Kwiatkowska**

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2018 r. w Poznaniu

na rozprawie

sprawy z powództwa **Z. P.**

przeciwko **Skarbowi Państwa - P. (...) P. (...)**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu Wydziału XIV z siedzibą w Pile

z dnia 28 września 2017 r. sygn. akt XIV C 1467/16

1. oddała apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Ewa Staniszevska Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga Jacek Nowicki

--	--	--

IACa 1533/17

UZASADNIENIE

Powód Z. P. wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa reprezentowanego przez P. (...) w P. oraz P. (...) w P. solidarnie zadośćuczynienia w kwocie 0,50 i odszkodowania w kwocie 0,50 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż Sąd Rejonowy w Pile oraz P. (...) w P. naruszyli przepisy procedury i w postępowaniu Sądu Rejonowego w Pile o sygn. II Kp 63/14, 2 Ds. 36/14 posłużyli się fałszywym dowodem tj. Decyzjami Urzędu Patentowego z dnia 22 marca 2011 r. do wydania bezpodstawnego postanowienia o umorzeniu dochodzenia, które zostało utrzymane w mocy, bezprawnie ograniczającego prawa powoda z rejestracji wzorów

przemysłowych i uniemożliwiającego dochodzenie roszczeń od sprawców czynów niedozwolonych w zakresie praw własności przemysłowej.

Powód podkreślił, że Prokuratura i Sąd byli informowani, że decyzje Urzędu Patentowego, na które się powołują, są urzędowym poświadczeniem nieprawdy, spreparowanym na potrzeby postępowania.

W odpowiedzi na pozew z dnia 14 czerwca 2017 r. Skarb Państwa reprezentowany przez P. (...) w P. i P. (...) w P. zastępowany przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego Skarbu Państwa kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano na brak spełnienia przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej Skarbu Państwa, brak wykazania niezgodności z prawem postanowienia P. (...) w P. i postanowienia Sądu Rejonowego w Pile, brak wykazania szkody i adekwatnego związku przyczynowego oraz brak wykazania wysokości rzekomo poniesionej szkody.

Wyrokiem z dnia 28.09.2017 Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w P. oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy powołał się na następujące ustalenia faktyczne i wnioski prawne.

Z. P. przysługiwało prawo z rejestracji na wzory przemysłowe pt. „Teczka na dokumenty” o numerach Rp- (...) i Rp- (...) z pierwszeństwem od dnia 26 września 2002 r. Informacja o udzieleniu prawa z rejestracji została opublikowana w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” nr (...). Datą wygaśnięcia prawa powoda był 26 września 2012 r.

W 2008 r. (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. złożyła do Urzędu Patentowego wnioski o unieważnienie wzorów patentowych nr (...) i (...) z powodu nie spełniania przez nie ustawowych warunków wymaganych do uzyskania prawa z rejestracji wzoru przemysłowego.

W dniu 10 stycznia 2011 r. powód złożył do P. (...) w P. zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa z art. 303, 305 ust. 5 w zw. z art. 309 ustawy Prawo własności przemysłowej z dnia 30 czerwca 2000 r. na jego szkodę, polegającego na użyciu przez inne osoby zastrzeżonych znaków towarowych, do których prawa posiadał powód. W związku z tym 11 marca 2011 r. Komenda Powiatowa Policji w P. wszczęła dochodzenie o sygn. 2 Ds. 486/11 w sprawie zaistniałego w nieustalonym bliżej czasie do dnia 18 marca 2010 r. w P. naruszenia prawa twórcy projektu wynalazczego polegającego na wprowadzeniu do obrotu gospodarczego, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bez wiedzy i zgody właściciela prawa do wzorów przemysłowych, produktów w postaci teczki na dokumenty zapinanej na rzep tożsamej z wzorem zarejestrowanym w Urzędzie Patentowym pod numerami (...) oraz teczki na dokumenty z rączką tożsamej z wzorem zarejestrowanym w Urzędzie Patentowym pod numerem (...). o czyn z art. 303 i art. 305 ustawy Prawo własności przemysłowej.

Decyzjami Urzędu Patentowego z dnia 22 marca 2011 r. unieważniono prawa z rejestracji wzorów przemysłowych o numerach RP- (...) oraz Rp- (...), przysługujące powodowi. W związku z tym, iż decyzje nie były prawomocne, postanowieniem z dnia 9 maja 2011 r. zawieszono dochodzenie w sprawie użycia zastrzeżonych znaków towarowych na szkodę Z. P. o sygn. 2 Ds. 36/14 do czasu uprawomocnienia się decyzji.

Na decyzje Urzędu Patentowego z dnia 22 marca 2011 r. powód złożył skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W., które wyrokami o sygn. VI SA/Wa 1680/11 oraz VI SA/Wa 1681/11 z dnia 21 grudnia 2011 r. zostały oddalone. Następnie Z. P. wniósł skargi kasacyjne do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Wyrokami z dnia 28 listopada 2013 r. o sygn. 1133/12 oraz II CSK 1191/12 skargi kasacyjne także zostały oddalone.

Zmiany wynikające z prawomocnych decyzji Urzędu Patentowego z dnia 22 marca 2011 r. w zakresie praw powoda z rejestracji na wzory przemysłowe o numerach Rp- (...) i Rp- (...), , nie zostały opublikowane w „Wiadomościach Urzędu Patentowego”. Datą wygaśnięcia prawa powoda był 26 września 2012 r. W dniu 4 grudnia 2013 r. powód złożył

wniosek do Urzędu Patentowego o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 22 marca 2011 r. unieważniających prawa z rejestracji przysługujące powodowi.

Wobec ustania przesłanek zawieszenia dochodzenia o sygn. (...), postanowieniem z dnia 9 stycznia 2014 r. zostało ono podjęte. Następnie postanowieniem z dnia 20 stycznia 2014 r. dochodzenie umorzono z uwagi na brak znamion czynu zabronionego z art. 303 ust. 2 ustawy Prawo własności przemysłowej, a dnia 28 stycznia 2014 r. rozstrzygnięcie to zatwierdził P. (...) w P.. Z. P. wniósł zażalenie na to rozstrzygnięcie. Postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2014 r. o sygn. (...) Sąd Rejonowy w P. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie Prokuratora o umorzeniu dochodzenia.

Decyzją z dnia 23 czerwca 2014 r. Urząd Patentowy odmówił stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 22 marca 2011 r. unieważniającej prawo z rejestracji wzoru przemysłowego pt. „Teczka na dokumenty” Rp. (...). Następnie decyzją z dnia 7 lipca 2015 r. Urząd Patentowy utrzymał w mocy decyzję z dnia 23 czerwca 2014 r. Decyzją z dnia 25 sierpnia 2014 r. Urząd Patentowy odmówił stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 22 marca 2011 r. unieważniającej prawo z rejestracji wzoru przemysłowego pt. „Teczka na dokumenty” Rp. (...). Następnie decyzją z dnia 7 lipca 2015 r. Urząd Patentowy utrzymał w mocy decyzję z dnia 25 sierpnia 2014 r.

Powód zawiadomił P. (...), iż w okresie od stycznia 2007 r. do lutego 2008 r. w nieustalonym miejscu (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. przypisała sobie autorstwo cudzego projektu wynalazczego w postaci teczek z rączką i teczek na rzep, dla których prawo z rejestracji przysługuje Z. P. i dopuściła się naruszenia prawa twórcy projektu wynalazczego. Postanowieniem z dnia 23 października 2014 r. P. (...) w P. umorzył śledztwo w tej sprawie z uwagi na brak znamion czynu zabronionego. Z. P. wniósł zażalenie na to rozstrzygnięcie. Postanowieniem z dnia 12 marca 2015 r. Sąd Rejonowy Poznań – Stare Miasto w P. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

W dniu 7 września 2016 r. do Urzędu Patentowego wpłynęła skarga skierowana do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na decyzje z dnia 7 lipca 2015 r. utrzymujące w mocy decyzje z dnia 23 czerwca 2014 r. i 25 sierpnia 2014 r. Postępowanie nie zostało zakończone.

Wyrokiem o sygn. VII C 1570/15 z dnia 18 listopada 2016 r. Sąd Rejonowy Poznań-Stare Miasto w P. oddalił powództwo Z. P. przeciwko Skarbowi Państwa – P. (...) w P. oraz P. (...) w P..

W tych okolicznościach faktycznych Sąd w pierwszej kolejności wskazał, że w myśl art. 417 § 1 k.c., za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. Zastosowanie ma również art. 417¹ § 2 k.c., zgodnie z którym jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu ich niezgodności z prawem, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej. Odnosi się to również do wypadku, gdy prawomocne orzeczenie lub ostateczna decyzja zostały wydane na podstawie aktu normatywnego niezgodnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub ustawą.

Jednocześnie w myśl art. 424⁽¹⁾b k.p.c. w wypadku prawomocnych orzeczeń, od których skarga nie przysługuje, odszkodowania z tytułu szkody wyrządzonej przez wydanie prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem można domagać się bez uprzedniego stwierdzenia niezgodności orzeczenia z prawem w postępowaniu ze skargi, chyba że strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych. W związku z tym Sąd podniósł, iż co do postanowienia P. (...) w P. w sprawie (...) i postanowienia Sądu Rejonowego w (...) w sprawie (...) powód nie może uzyskać tzw. prejudykatu przesądzającego o niezgodności tych decyzji z prawem, ponieważ przepisy procedury karnej nie przewidują odrębnego postępowania do dochodzenia odszkodowania za decyzje niezwiązane z pozbawieniem wolności, a zatem nie podlegają one stosownej procedurze przewidzianej w kodeksie postępowania cywilnego (art. 424⁽¹⁾ k.p.c. i następne). Co więcej Z. P. nie przysługuje droga odwoławcza od kwestionowanych orzeczeń, bowiem skorzystał ze wszystkich przysługujących mu dotychczas środków prawnych.

Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej za wydanie prawomocnego orzeczenia są: niezgodność prawomocnego orzeczenia z prawem, wystąpienie szkody oraz istnienie adekwatnego związku przyczynowego między szkodą a konkretnym prawomocnym orzeczeniem. Ciężar dowodu w tym zakresie, zgodnie z art. 6 k.c., spoczywa na powodzie.

Zdaniem Sądu I instancji powód nie wykazał zaistnienia żadnej z tych przesłanek.

Czyn zabroniony z art. 303 ust. 2 Prawo własności przemysłowej z dnia 30 czerwca 2000 r. (Dz.U. z 2017 r. poz. 776) polega na naruszeniu praw twórcy projektu wynalazczego. Stosownie do art. 8 ust. 1 p.w.p. na warunkach opisanych w przepisach prawa własności przemysłowej twórca wynalazku, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego oraz topografii układu scalonego przysługuje prawo do uzyskania patentu, prawa ochronnego albo prawa z rejestracji; wynagrodzenia oraz wymienienia go jako twórcy w opisach, rejestrach oraz innych dokumentach i publikacjach. Zgodnie z treścią art. 105 ustawy, przez uzyskanie prawa z rejestracji uprawniony nabywa prawo wyłącznego korzystania z wzoru przemysłowego w sposób zarobkowy lub zawodowy na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej ponadto może zakazać osobom trzecim wytwarzania, oferowania, wprowadzania do obrotu, importu, eksportu lub używania wytworu, w którym wzór jest zawarty bądź zastosowany lub składowania takiego wytworu dla takich celów. Przysługujące Z. P. prawa z rejestracji wzorów przemysłowych teczek na dokumenty Rp (...) oraz Rp (...) zostały unieważnione decyzjami Urzędu Patentowego z dnia 22 marca 2011 r. Na powyższe decyzje powód złożył skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W., które wyrokami o sygn. VI SA/Wa 1680/11 oraz (...) SA/Wa (...) z dnia 21 grudnia 2011 r. zostały one oddalone. Następnie Z. P. wniósł skargi kasacyjne do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Wyrokami z dnia 28 listopada 2013 r. o sygn. 1133/12 oraz II CSK 1191/12 skargi kasacyjne także zostały oddalone. W rezultacie decyzje Urzędu Patentowego z dnia 22 marca 2011 r., po poddaniu ich kontroli sądowej, zyskały walor prawomocności, a tym samym skutecznie unieważniono prawa przysługujące powodowi, a wzorom przemysłowym o numerach Rp (...) oraz Rp (...) przestała przysługiwać ochrona ustawowa. Unieważnienie prawa z rejestracji powoduje utratę praw wymienionych w art. 105 ustawy Prawo własności przemysłowej. W tym stanie rzeczy czyn, na który powołuje się powód nie zawierał znamion czynu zabronionego z art. 303 ust. 2 ustawy, bowiem nie narusza prawa twórcy projektu wynalazczego. Z tego powodu decyzja o umorzeniu dochodzenia zatwierdzona przez Prokuratora była prawidłowa.

W żaden sposób nie zostało wykazane, iż unieważnienie praw własności przemysłowej przysługujących powodowi, a w konsekwencji orzeczenia Prokuratora Rejonowego w Pile i Sądu Rejonowego w Pile miałyby stanowić „świadome świadczenie nieprawdy”, jak na to wskazywał powód. Decyzje z dnia 22 marca 2011 r., na których opierał się Prokurator wydając postanowienie o umorzeniu postępowania, jednoznacznie rozstrzygały o unieważnieniu praw powoda, były prawomocne, skuteczne i wiążące. Jednocześnie w związku z wydaniem przedmiotowych decyzji nie została zmieniona adnotacja na temat statusu tych praw w internetowym portalu „Wiadomości Urzędu Patentowego”, jednakże, co należy podkreślić, nie wpływało to w żaden sposób na ich moc obowiązującą.

W związku z powyższym P. (...) w P. oraz Sąd Rejonowy w P. nie posiadali żadnych podstaw, a co więcej także uprawnień do kwestionowania decyzji Urzędu Patentowego z dnia 22 marca 2011 r.

Orzeczenie to zostało poddane kontroli sądowej, w wyniku której Sąd Rejonowy w P. także związany prawomocnymi decyzjami Urzędu Patentowego, utrzymał w mocy zaskarżone rozstrzygnięcie. Jednocześnie Sąd w żaden sposób nie był władny do weryfikowania treści decyzji zapadłych w postępowaniu administracyjnym w sprawie unieważnienia wzorów przemysłowych. W związku z tym, kwestionowane w niniejszym postępowaniu przez powoda postanowienia nie mogą być uznane za sprzeczne z prawem, a zarówno P. w (...) jak i Sąd Rejonowy w P. nie mogły samodzielnie uznać, że decyzje Urzędu Patentowego są nieważne bądź nieistniejące, a prawomocnie unieważnione prawa powoda z rejestracji wzorów przemysłowych pozostają jednak w mocy.

Subiektywne przekonanie powoda o świadczeniu nieprawdy na jego szkodę oraz pisemna polemika ze stanowiskiem zawartym w postanowieniu z 20 stycznia 2014 r., zatwierdzonym przez P. w Pile z dnia 28 stycznia 2014 r. oraz postanowieniu Sądu Rejonowego w P. z dnia 8 kwietnia 2014 r., nie stanowią dowodu na niezgodność z prawem

tych orzeczeń, a celem niniejszego postępowania jest wyłącznie ocena, czy doszło do wydania niezgodnych z prawem orzeczeń, w wyniku których powód poniósł szkodę, a której poniesienie pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym z aktem władzy publicznej.

Skoro jedna z przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej nie została przez powoda wykazana, zbędne stało się badanie pozostałych.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył powód zarzucając:

1. Naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy, tj.:

- art. 217 par. 2 oraz art. 240 par. 1 kpc, poprzez pominięcie dowodu z dokumentów w postaci wyciągów z Rejestru Wzorów Przemysłowych Urzędu Patentowego RP pomimo, iż z dokumentów tych jasno wynika, że osoba wnioskująca o unieważnienie (rzekomo z powodu braku waloru nowości) moich wzorów przemysłowych, w tym samym czasie rejestrowała plagiaty moich wzorów przemysłowych (czyli, że zarzut braku waloru nowości był stawiany w złej wierze),

- art. 217 par. 1 i 3 w związku z art. 227 kpc poprzez niedopuszczenie zgłoszonego prawidłowo dowodu - przesłuchanie świadka R. C. (1) na okoliczność zbieżności czasowej jego wniosków o unieważnienie moich wzorów przemysłowych i jego rejestracji plagiatów moich wzorów oraz na okoliczność braku dowodów kwestionujących braki waloru nowości moich wzorów przemysłowych, co dla sprawy ma kluczowe znaczenie,
- art. 232 kpc poprzez przyjęcie, że powód nie wywiązał się z obowiązku udowodnienia okoliczności, z której wywodzi skutki prawne, iż wyniku naruszenia przez pozwanego art. 228.1.4. prawa własności przemysłowej, bezprawnego zignorowania faktu rejestracji plagiatów moich wzorów przemysłowych, bezprawnego zignorowania faktu świadczenia nieprawdy na moją szkodę w decyzjach unieważniających moje wzory przemysłowe, bezprawnej odmowy ścigania sprawcy naruszenia moich praw twórcy wzorów przemysłowych o których mowa w postępowaniu i uniemożliwienia mi dochodzenia moich roszczeń na sprawcy czynów niedozwolonych godzących w mój interes materialny,
- art. 233 par. 1 kpc przez dokonanie oceny materiału dowodowego z pominięciem niepodważalnego faktu urzędowych świadectw nieprawdy na moją szkodę w decyzjach unieważniających moje prawa z rejestracji wzorów przemysłowych oraz z pominięciem faktu, że pozwany – zobligowany przepisami prawa - powyższy czyn niedozwolony zignorował.

2. Naruszenie prawa materialnego:

- art. 5 kc przez błędną wykładnię art. 228.1.4 prawa własności przemysłowej polegającą na tym, że zdaniem sądu I instancji uzasadnione jest naruszenie tego przepisu poprzez wykorzystanie urzędowego świadectwa nieprawdy jakimi są decyzje unieważniające moje prawa z rejestracji wzorów przemysłowych,
- art. 5 przez błędną wykładnię, że kwestionowanie na moją szkodę stanu faktycznego w skarżonych orzeczeniach pozwanych nie jest nadużyciem prawa.

W związku z powyższym, działając w imieniu własnym wniósł o:

1. uchylenie przedmiotowego wyroku w całości,

2. zasądzenie od pozwanego odszkodowania i zadośćuczynienia zgodne z pozwem lub odszkodowania i zadośćuczynienia sprawiedliwego, proporcjonalnego do szkód materialnych wyrządzonych powodowi i jego rodzinie w skarżonych orzeczeniach.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Nie zasługiwały na uwzględnienie zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego, albowiem ustalenia faktyczne Sądu I instancji znajdują należyte oparcie w materiale dowodowym zgromadzonym przy tym prawidłowo, w szczególności w zgodzie z art. 227 k.p.c., w myśl którego przedmiotem dowodu są fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Ustalenia te Sąd Apelacyjny przyjął za własne, podobnie jak wyprowadzone na ich podstawie wnioski prawne i uczynił je integralną częścią swoich rozważań.

Dla oceny zarzutów powoda decydujące znaczenie musiał mieć przedmiot dochodzenia nadzorowanego przez (...) w P.i podejmowane tam czynności w związku z twierdzeniami powoda jako poszkodowanego.

Podkreślić zatem należy, że powód złożył zawiadomienie o popełnienie przestępstwa z art.303, art.305.5 w zw. z art.309 ustawy z dnia (...)2000r. Prawo własności przemysłowej. W uzasadnieniu powołał się na bezprawne naruszanie jego praw z patentów zarejestrowanych w Urzędzie Patentowym.

Na skutek tego zawiadomienia i zgodnie z jego treścią, postanowieniem z dnia 11.03.2011r. wszczęto dochodzenie w sprawie użycia zastrzeżonych znaków towarowych na szkodę Z. P. tj. o czyn z art.303 i 305 Prawa własności przemysłowej. W świetle przedmiotu dochodzenia prawidłowo podjęto przede wszystkim czynności zmierzające do ustalenia, czy Z. P. przysługują prawa z rejestracji do wskazywanych przez niego wzorów.

Sam powód w czasie przesłuchania w charakterze świadka w dniu 23.03.2011r., nadal powołując się na te prawa, wniósł o zawieszenie postępowania do czasu zakończenia postępowania administracyjnego w związku z zamiarem zaskarżenia decyzji Urzędu Patentowego z dnia 22.03.2011r. Po ustaleniu, że postępowanie zostało zakończone i po zapoznaniu się z treścią niekorzystnych dla zgłaszającego zawiadomienie wyroków Sądu Wojewódzkiego i Sądu Naczelnego, postępowanie zostało podjęte postanowieniem z dnia 9.01.2014r., a następnie umorzone postanowieniem z dnia 20.01.2014r. Decyzja o umorzeniu dochodzenia w sprawie użycia zastrzeżonych znaków towarowych na szkodę Z. P. była prawidłowo, skoro w świetle wyroków odpadła przesłanka odpowiedzialności z art.303 i 305 Prawa własności przemysłowej w postaci przysługiwania mu praw z zastrzeżonych na jego rzecz znaków towarowych.

W piśmie z dnia 22.01.2014r. powód postawił zarzuty przeciwko prawidłowości samego postępowania w przedmiocie unieważnienia jego praw z rejestracji wzorów użytkowych, przy czym w uzasadnieniu odnosił się stanowiska (...) o braku nowości i oryginalności jego wzorów (kwestia efektu olśnienia, oklejenia teczek galanteryjną (litą) folią PP - polipropylenową, prawdziwości oświadczenia M. S. (1) o braku oryginalności). Wnosił o przeprowadzenie dowodów z: wzorów jego teczek, katalogów handlowych, z zeznań M. S. (1), zdjęcia określonej bliżej teczki.

W zażaleniu na postanowienie o umorzeniu dochodzenia powód wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych w piśmie z 22.01.2014r. okoliczności i przeprowadzenia dowodów, argumentował wbrew wynikom postępowań administracyjnych, że przysługują mu w pełni prawa z rejestracji na określone wzory przemysłowe.

Analiza czynności podejmowanych w dochodzeniu łącznie z postanowieniem Sądu Rejonowego nie daje podstaw do przypisania pozwanemu bezprawności działania.

Obecne wywody skarżącego czynione są niejako w oderwaniu: po pierwsze – od przedmiotu dochodzenia; po drugie – od rzeczywistej treści składanych przez niego ówczesnie wniosków i podnoszonych argumentów. Jak wcześniej już wskazano, skoro powód domagał się ochrony z powodu naruszania jego praw z rejestracji do wzorów użytkowych, to słusznie dochodzenie w tej sprawie zostało umorzone po ustaleniu, że prawa te mu nie przysługują co zostało stwierdzone w wyłącznie do tego właściwym trybie tj. w trybie postępowania administracyjnego. Skoro powód w zażaleniu wbrew prawomocnym decyzjom administracyjnym nadal powoływał się na rzekomo przysługujące mu prawa z rejestracji wzorów przemysłowych, to słusznie Sąd Rejonowy oddalił jego zażalenie. Dodać należy, że prawidłowość decyzji Sądu Rejonowego nie podważała treść pisma z dnia 22.01.2014r., którym powód w istocie zmierzał do uzyskania oceny, że jego wzory użytkowe mają jednak charakter nowatorski i cechy nowości. Temu

w sposób oczywisty miały służyć dowody z katalogów, teczek, zdjęcia czy zeznania M. S.. Wytykał błędy w ocenie jego wzorów wyrażone w decyzji Urzędu Patentowego. Tymczasem jak już to wcześniej też podkreślono i na co też trafnie wskazywał Sąd I instancji, postępowanie karne nie jest właściwym do ustalania, czy dany wzór użytkowy posiada cechy uzasadniające jego zarejestrowanie przez Urząd Patentowy ani też do zmiany decyzji (...). W świetle przepisów Prawa własności przemysłowej wyłącznie uprawnionym jest Urząd Patentowy, którego decyzje podlegają kontroli sądowej w postępowaniu administracyjnym. Tak zresztą było w przypadku powoda. W toczącym się postępowaniu administracyjnym i to do etapu Sądu Naczelnego rozważane były wszystkie argumenty powoda, w tym także podnoszone w piśmie z dnia 22.01.2014r. odnośnie do efektu olśnienia, oklejania teczek odpowiednią folią, analizowane były dowody w postaci katalogów, teczek, zdjęć, oświadczeń wszystkich uczestników postępowania. Wynika to jasno tak z uzasadnienia decyzji (...) z dnia 22.03.2011r., jak i uzasadnienia wyroków Sądów Administracyjnych zgromadzonych w aktach dochodzeniowych.

Wskazać też należy, że niniejszym procesie powód powołuje się przede wszystkim na okoliczności i dowody chociażby z zeznań R. C., na które w ogóle nie wskazywał w toku dochodzenia, łącznie z zażaleniem na postanowienie o jego umorzeniu. Wszystkie te nowe twierdzenia i wnioski dowodowe pozostają więc bez związku z rzeczywistym przedmiotem i przebiegiem dochodzenia. Raz jeszcze podkreślić należy, że przedmiotem ustaleń i oceny Sądu w niniejszym postępowaniu było wyłącznie, czy dochodzenie przeprowadzono z naruszeniem przepisów prawa wobec treści złożonego przez powoda zawiadomienia o podejrzeniu przestępstwa, zażalenia, jego wniosków dowodowych i ustaleń poczynionych w wyniku podjętych w dochodzeniu czynności. Słusznie zatem Sąd I instancji pominął jako nieistotne dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu, wszystkie te twierdzenia i wnioski powoda, na które się nie powoływał w dochodzeniu, a które akcentuje dopiero w tym procesie cywilnym.

W świetle prawidłowych ustaleń odnośnie rzeczywistego przebiegu dochodzenia, całkowicie bezzasadne naruszenia przepisów prawa materialnego – art. 5 K.c. i art.228 ust.1 pkt.4 Prawa własności przemysłowej.

Z przyczyn wyżej przedstawionych Sąd Apelacyjny na podstawie art.385 k.p.c. apelację oddalił jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd orzekł na podstawie art.98 par. 1 i 3 k.p.c.

Ewa Staniszevska Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga Jacek Nowicki

--	--	--